

Savu prasījumu pamatojumā prasītāji norāda uz šādiem diviem pamatiem:

Ar pirmo pamatu prasītāji apgalvo, ka lēmumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo *Esso Société Anonyme Française* (turpmāk tekstā — “Esso”) piemērotā soda aprēķins ir balstīts uz aprēķina metodi, kas neatspoguļo neapšaubāmo faktu, ka pirms *Exxon* un *Mobil* apvienošanās *Exxon* parafīna vaska uzņēmējdarbība nebija saistīta ar jebkādu pārkāpumu. Prasītāji apgalvo, ka saskaņā ar apstrīdēto lēmumu *Esso* ir sodīts tā it kā *Exxon* pārkāpumu būtu veicis septiņu gadu garumā pirms apvienošanās, neņemot vērā, ka apstrīdētajā lēmumā ir atzīts, ka tā tas nebija noticis. Kā rezultātā ar apstrīdēto lēmumu tiek [pārmērīgi] pārvērtēta relatīvā *Esso* nozīme pārkāpuma veikšanā un ir pārkāpts vienlīdzības un samērīguma princips, kā arī Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 23. panta 3. punkts un 2006. gada pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai ⁽²⁾.

Ar otro pamatu prasītāji apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas kļūdas tiesību piemērošanā, jo tajā ir noteikts, ka prasītāju līdzdalība pārkāpumā saistībā ar parafīna vasku beidzās tikai 2003. gada novembrī. Prasītāji it īpaši apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija, nosakot prasītāju līdzdalības ilgumu pārkāpumā saistībā ar parafīna vasku, nav ievērojusi Komisijas uzlikto pierādīšanas pienākumu. Turklāt prasītāji apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā nav izdarīti atbilstīgi secinājumi par neapstrīdamo faktu, ka prasītāji nepiedalījās un netika informēti par rezultātiem, kuri tika pieņemti “tehniskās sanāksmēs”, kas notika pēc 2003. gada 27. — 28. februāra.

⁽¹⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003., L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006., C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 15. decembrī — *Sasol* u.c./Komisija

(Lieta T-541/08)

(2009/C 44/99)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Sasol Ltd*, Johannesburga (Dienvidāfrika), *Sasol Holding in Germany GmbH*, Hamburga (Vācija), *Sasol Wax International*

AG, Hamburga (Vācija), *Sasol Wax GmbH*, Hamburga (Vācija) (pārstāvji — *W. Bosch*, *U. Denzel*, *C. von Köckritz*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt vai būtiski samazināt naudas sodu, kas *Sasol Limited*, *Sasol Holding in Germany GmbH*, *Sasol Wax International AG* un *Sasol Wax GmbH* tika piemērots saskaņā ar lēmuma 2. pantu; un

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītāji saskaņā ar EKL 230. pantu lūdz daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 1. oktobra Lēmumu C(2008) 5476, galīgā redakcija, lietā COMP/39.181 par procedūru saskaņā ar EK līguma 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu — sveču vaskus.

Šajā Lēmumā Komisija noteica, ka vairāki parafīna vaska un jēlvaska ražotāji no 1992. gada līdz 2005. gadam bija izveidojuši karteli, kura ietvaros tie regulāri satikās, lai apspriestos par cenām, sadalītu tirgus un/vai klientus, un apmainītos ar ierobežotas pieejamības komercinformāciju saistībā ar parafīna vasku un jēlvaksu, kas tiek pārdots gala patērētājiem Vācijā.

Savu prasījumu pamatojumā prasītāji norāda uz šādiem galvenajiem pamatiem:

Pēc prasītāju uzskatiem, Komisija kļūdījās, uzskatot, ka *Sasol Limited* (*Sasol* grup mātes sabiedrība), *Sasol Holding in Germany* un *Sasol Wax International AG* ir atbildīgi par “kopuzņēmuma periodu” (no 1995. gada 1. maija līdz 2002. gada 30. jūnijam). Prasītāji apgalvo, ka Komisijas pieņēmums, ka *Sasol Limited* (izmantojot savu meitas uzņēmumu *Sasol Holding in Germany*) īstenoja būtisku ietekmi uz *Schümann Sasol International AG*, ir acīmredzama kļūda Komisijai pieejamo pierādījumu izvērtējumā.

Tāpat prasītāji apgalvo, ka Komisija arī kļūdījās, uzskatot, ka *Sasol Limited*, *Sasol Holding in Germany* un *Sasol Wax International AG* ir atbildīgi par “*Sasol* periodu” no 2002. gada 1. jūlija līdz 2005. gada 28. aprīlim. Tie apgalvo, ka Komisija piemēroja kļūdainu tiesisko standartu un ignorēja pierādījumus, kurus *Sasol* ⁽¹⁾ tai iesniedza, lai apstiprinātu, ka *Sasol Wax* darbības tirgū veica patstāvīgi, tādējādi apgāžot jebkādu pieņēmumu attiecībā uz mātes sabiedrības atbildību.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija ir kļūdījiesies, uzskatot, ka VARA solitāri un atsevišķi ir atbildīga par “*Schümann* periodu” (no 1992. gada 3. septembra līdz 1995. gada 30. aprīlim) — tā vietā, lai secinātu, ka VARA ⁽²⁾, piedaloties pārkāpumos, īstenoja pilnīgu kontroli — Komisija vispārēju atbildību attiecināja tikai uz *Sasol*, tādējādi apdraudot *Sasol* iespēju celt prasību pret VARA.

Prasītāji apgalvo, ka Komisija tāpat acīmredzami kļūdījās, nosakot *Sasol* piemērojamā naudas soda pamatsummu, jo nepareizi palielināja vērā ņemamā apgrozījuma apmēru un apgrozījumā iekļāva preces, uz kurām ne tiešā, ne netiešā veidā neatiecas pārkāpums saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽³⁾ 23. panta 2. punkta 1. apakšpunktu. Tāpat Komisija pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, jo izvēlējās nepareizu metodi, lai aprēķinātu [naudas soda] pamatsummu, kuru ir jāpiemēro lietās, kad lēmums par naudas sodu par dažādiem pārkāpuma periodiem ir jāpiemēro dažādiem adresātiem.

Turklāt prasītāji apgalvo, ka Komisija kļūdījās uzskatot, ka saistībā ar parafīna vasku galvenā loma bija *Sasol*, un nolemjot *Sasol* piemērojamo sodu palielināt par pārmērīgi lielu un nesamērīgu apmēru — par 50 %.

Prasītāji papildus apgalvo, ka Komisija kļūdījās, nepiemērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 23. panta 2. punktā paredzētos [naudas soda] 10 % griestus, un pārkāpa individuālās tiesiskās atbildības principu, nenolīdzinot par šo periodu piemērojamo naudas sodu 10 % apmērā no apgrozījuma, kas ir piemērojams *Schümann*, kurš saskaņā ar prasītāju apgalvojumiem, bija pēdējais, kurš kontrolēja sabiedrību, kas tiešā veidā bija saistīta ar pārkāpumu.

Visbeidzot, prasītāji apgalvo, ka Komisija kļūdījās, nepiešķirot *Sasol* pilnīgu imunitāti attiecībā uz noteiktām soda daļām, attiecībā uz kurām Komisija galvenokārt balstījās uz pierādījumiem, kurus *Sasol* iesniedza labprātīgi, sadarbojoties ar Komisiju.

- ⁽¹⁾ Izņemot, ja ir norādīts pretēji, apgalvo, ka *Sasol group* uzņēmumi ir iesaistījušies kartelī.
- ⁽²⁾ Partneris kopuzņēmumam *Schümann Sasol International AG* kopā ar *Sasol Ltd*, kas netieši iegādājās divas trešdaļas no *Hans-Otto Schümann GmbH & Co KG*.
- ⁽³⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003., L 1, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2008. gada 3. decembrī — *Evropaiki Dynamiki*/ECHA

(Lieta T-542/08)

(2009/C 44/100)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Evropaiki Dynamiki* — *Proigmena Systimata Tilepikoinon Pliorforikis kai Tilematikis AE*, Atēnas (Grieķija) (pārstāvji — N. Korogiannakis, P. Katsimani, un M. Dermizakis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Ķīmisko vielu aģentūra

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras lēmumu noraidīt piedāvājumu, ko prasītāja iesniedza saistībā ar uzaicinājuma iesniegt piedāvājumu procedūru ECHA/2008/24 par “ķīmisko vielu drošības izvērtēšanas instrumenta izstrādāšanu” (OV 2008/S 115-152918), kurš (šis lēmums) tika paziņots prasītājai ar nedatētu vēstuli, kuru tā saņēma 2008. gada 25. septembrī, un atcelt visus turpmākos ECHA lēmumus, ieskaitot lēmumu piešķirt līguma slēgšanas tiesības veiksmīgajam līgumslēdzējam;
- piespriest ECHA atlīdzināt prasītājas zaudējumus, kas tai radušies sakarā ar attiecīgo konkursa procedūru, EUR 1 500 000 apmērā;
- piespriest ECHA atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas prasītājai radušies saistībā ar šo prasības pieteikumu, pat ja šis prasības pieteikums tiek noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja lūdza atcelt Eiropas Ķīmisko vielu aģentūras (turpmāk tekstā — “ECHA”) lēmumu, kas tai tika paziņots ar vēstuli 2008. gada 25. septembrī, ar kuru prasītāja tika informēta, ka tās piedāvājums, kas bija iesniegts saistībā ar līgumu ECHA/2008/24 par “ķīmisko vielu drošības izvērtēšanas instrumenta izstrādāšanu” (OV 2008/S 115-152918), nav pieņemts un ka līguma slēgšanas tiesības ir piešķirtas TRASYSA.

Prasītāja apgalvo, ka Izvērtēšanas komiteja pieļāva vairākas kļūdas vērtējumā saistībā ar piešķiršanas kritērijiem, bet līgumslēdzēja iestāde, iespējams, pārkāpa publiskā iepirkuma galvenos noteikumus un pamatprincipus. Turklāt prasītāja norāda, ka ECHA nepareizi izmantoja savas pilnvaras, izvērtējot piedāvājumu, pārkāpa Finanšu regulu un/vai pārskatāmības principu vienlīdzīgas attieksmes principu un izmantoja neprecīzus formulējumus vai nepietiekami pamatoja lēmumu. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka atbildētāja pārkāpa būtisko procesuālo prasību, kas izriet no Komisijas Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 478/2007 ⁽¹⁾ 158. a panta un saskaņā ar kuru ir paredzēts atlikšanas periods pirms līguma parakstīšanas ar veiksmīgo pretendentu. Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja apzināti novilcināja saziņu ar prasītāju, lai varētu pabeigt līguma parakstīšanu ar veiksmīgo piedāvājuma kandidātu, pirms atbildētāja saņemtu komentārus no prasītājas, tādējādi graujot atlikšanas perioda būtību un mērķi.

Turklāt prasītāja lūdza mantisku kompensāciju EUR 1 500 000 apmērā, kas atbilst paredzētajai bruto peļņai no iepriekšminētās publiskā iepirkuma procedūras, ja tai būtu bijušas piešķirtas līguma slēgšanas tiesības. Prasītāja apgalvo, ka tās prasība par zaudējumu atlīdzināšanu ir balstīta uz pamatotiem argumentiem, ka ir pietiekami smagi pārkāpta augstāka juridiska spēka tiesību norma par indivīda aizsardzību un ka attiecīgās iestādes